

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه پنجاه و ششم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبیر بیشتری در قرآن و توجه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آیات ۱۱۸ - ۱۱۵ از سوره مبارکه مؤمنون

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ

الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَ

قُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

ترجمه آیات ۱۱۸ - ۱۱۵

آیا پس گمان کرده اید که ما شما را بیهوده خلق کرده ایم و شما به سوی ما بر گردانده نمی شوید؟ (۱۱۵)
پس خدای فرمانروای حقّ که معبودی جز او نیست، برتر است. او پروردگار عرش کریم است. (۱۱۶)
و کسی که با خدا، خدای دیگری را بخواند، دلیلی برای او در این کارش نمی باشد. بنابراین جز این نیست که حساب او نزد پروردگارش خواهد بود. قطعاً کفار رستگار نمی شوند. (۱۱۷)
و بگو: پروردگار من، بیامرزش و مهربانی کن که تو بهترین مهربانانی. (۱۱۸)

برداشت از آیات ۱۱۸ - ۱۱۵ (بیهوده بودن)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی حکیم است و هیچ موجودی را بیهوده نیافریده مخصوصاً انسانها را که اشرف مخلوقات اند و کسانی که غیر خدا را شریک خدا قرار می دهند دلیلی برای اثبات آن ندارند.

سالک الی الله باید بگوید خدایا مرا ببخش و به من مهربانی کن زیرا تو بهترین مهربانها هستی.

«سورة مبارکه نور»

آیات ۵-۴ از سورة مبارکه نور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

ترجمه آیات ۵-۴

و کسانی که زنهای پاک را متهم می کنند، سپس چهار شاهد نمی آورند، آن ها را هشتاد تازیانه بزنیید و هیچ وقت شهادتشان را قبول نکنید و این ها همان فاسقانند. (۴)
مگر کسانی که بعد از آن، توبه کنند و خود را اصلاح نمایند. پس در این صورت قطعاً خدا بخشنده مهربانی است. (۵)

برداشت از آیات ۵-۴ (تهمت)

سالک الی الله نباید به هیچ وجه به زنهای مؤمنه تهمت بزند و الا قول و شهادتش قبول نمی شود و جزء فاسقین محسوب خواهد شد ولی اگر توبه کند و خودش را اصلاح نماید پروردگار مهربان او را می بخشد.

آیات ۱۸-۱۱ از سورة مبارکه نور

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَ

قَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْ لَا جَاؤُ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا

بِالشُّهَدَاءِ قَالُوا لَيْكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَ لَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ

رَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ

تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنْتِكُمْ وَ تَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَ تَحْسَبُونَهُ

هَيِّنًا وَ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَ لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ

نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ

أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

ترجمه آیات ۱۸ - ۱۱

قطعاً کسانی که آن تهمت را درآوردند، جمعی از شما بودند. ولی گمان نکنید این جریان برای شما بد بود، بلکه آن برای شما خیر بود. برای هر کسی از آن‌ها سهمی از گناهی که کسب کرده، خواهد بود و کسی که عهده‌دار بزرگتر آن گناه از این جمعیت است، برای او عذاب عظیمی خواهد بود. (۱۱)

چرا وقتی که این تهمت را شنیدید، مردان و زنان با ایمان نسبت به خود گمان خوب نبردند و نگفتند که این تهمت آشکارایی است؟ (۱۲)

چرا چهار شاهد بر آن نیاوردند؟ پس وقتی که این چهار شاهد را نیاورند، آن گروه در نزد خدا همان دروغگویانند. (۱۳)

و اگر فضل خدا و رحمت او در دنیا و آخرت بر شما نبود، به خاطر این تهمتی که زدید، عذاب سختی به شما می‌رسید. (۱۴)

آن وقتی که این تهمت را از زبان یکدیگر با آن برخورد می‌کردید و با دهانتان آنچه را که به آن علم

نداشتید می‌گفتید و گمان می‌کردید که این مطلب کوچکی است، حال آنکه آن در نزد خدا بزرگ بود. (۱۵)
چرا وقتی که آن را شنیدید نگفتید، ما حق نداریم که درباره این تهمت حرف بزنیم؟ خدایا تو پاکیزه‌ای،
این بهتان بزرگی است. (۱۶)

خدا موعظه‌تان می‌کند. هیچ وقت مثل این را تکرار نکنید، اگر مؤمن هستید. (۱۷)
و خدا برای شما آیات را بیان می‌کند و خدا دانای حکیمی است. (۱۸)

برداشت از آیات ۱۸ - ۱۱ (حفظ آبروی مسلمانان)

سالک الی الله نباید وقتی تهمتی را از کسی و یا کسانی شنید آن را قبول نماید بلکه حتی دستور این است
که به یکدیگر حسن ظن داشته باشند مگر آن که چهار شاهد عادل آن تهمت را شهادت دهند. و اگر کلامی را
درباره کسی شنیدند بدون علم، کلمه و یا سخنی بر زبان جاری نسازند زیرا پروردگار مهربان برای آبروی
مسلمانان اهمیت زیادی قائل شده است و دوست ندارد آبروی مردم مسلمان در نزد دیگران ریخته شود.

آیه ۱۹ از سوره مبارکه نور

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

ترجمه آیه ۱۹

قطعاً کسانی که دوست دارند اینکه کارهای زشت را در کسانی که ایمان آورده‌اند شایع کنند، برای آن‌ها
در دنیا و آخرت عذاب دردناکی خواهد بود و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید. (۱۹)

برداشت از آیه ۱۹ (نهی از تشیع فاحشه)

سالک الی الله باید بکوشد تا به هیچ وجه، چه به وسیله گفتار و چه به وسیله اعمالش کارهای زشت را در
بین اهل ایمان اشاعه ندهد. زیرا پروردگار مهربان شدیداً از این کار نهی فرموده و کسانی که مرتکب چنین
عملی شوند را عذاب سختی در دنیا و آخرت خواهد فرمود.

برداشت از آیه ۲۰

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَوْفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

ترجمه آیه ۲۰

و اگر فضل خدا و مهربانی او شامل حال شما نبود، (مجازات سختی داشتید) و قطعاً خدا رءوف مهربانی است. (۲۰)

برداشت از آیه ۲۰ (مهربانی خدای تعالی)

سالک الی الله باید بداند که در هر لحظه از زندگی اش زیر سایه فضل و مهربانی پروردگار مهربان قرار دارد و پروردگارش را باید رءوف و مهربان بداند.

آیه ۲۱ از سوره مبارکه نور

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَ مَنْ يَتَّبِعْ خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ لَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ مَا زَكِيَ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَ لَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

ترجمه آیه ۲۱

ای کسانی که ایمان آورده اید، از قدمهای شیطان پیروی نکنید و کسی که از گامهای شیطان پیروی کند، پس قطعاً او را به فحشاء و منکر امر خواهد کرد و اگر فضل خدا و رحمت او بر شما نبود، هیچ یک از شما هیچ وقت تزکیه نمی شد ولی خدا هر کس را بخواهد تزکیه می کند و خدا شنوای دانائی است. (۲۱)

برداشت از آیه ۲۱ (موفقیت در تزکیه نفس)

سالک الی الله نباید از وسوسه‌ها و خواسته‌های شیطان پیروی کند. زیرا شیطان با وسوسه‌ها و گامهایش می‌خواهد انسان را به طرف فحشاء و منکرات سوق دهد و باید موفقیت‌هایی که در تزکیه نفس شاملش می‌شود را از فضل و رحمت خدای تعالی بداند. و در حقیقت خدای تعالی او را موفق به تزکیه نفس می‌فرماید.

آیه ۲۲ از سوره مبارکه نور

وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ
وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيُغْفُوا وَلْيُغْفُوا أَلَّا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾

ترجمه آیه ۲۲

و کسانی که دارای برتری و وسعت رزق از میان شما هستند، نباید از اتفاق به خویشاوندان و مساکین و آن‌هایی که در راه خدا هجرت کرده‌اند، کوتاهی کنند. پس عفو کنید و گذشت کنید. مگر شما دوست ندارید که خدا شما را بیامزد و خدا بخشندهٔ مهربانی است. (۲۲)

برداشت از آیه ۲۲ (عفو و گذشت)

سالک الی الله باید اتفاق به خویشاوندان و مساکین و مهاجرین در راه خدای تعالی داشته باشد و باید عفو و گذشت کند اگر دوست دارد خدای تعالی او را ببخشد و مورد مهربانی خاصش قرار دهد.